

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413216549
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413216549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobkyne U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, zastúpená Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: XX XXX XXX proti žalovanému Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: XX XXX XXX, zastúpenému Beňo & partners, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 93, Poprad, o zaplatenie 312,62 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/10/2014-36 zo dňa 04.08.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie žalobkyne zo dňa 27. 08. 2014 dané prostredníctvom JUDr. Andreja Cifru, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy 312,62 Eur s príslušenstvom zamietol s odôvodnením, že pokiaľ sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného vo výške 312,62 Eur spolu 5,5% úrokom z omeškania počnúc dňom 11.07.2013 do zaplatenia zo sumy 312,62 Eur s poukazom na uzavretú zmluvu o poskytnutí pôžičky, ktorá nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, treba ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania v konaní pred súdom žalovaným, keďže žalobu navrhovateľka podala po uplynutí zákonom stanovenej 3-ročnej objektívnej lehoty, súd žalobu zamietol. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 30.04.2008 zmluvu o poskytnutí pôžičky na sumu 40.000,- Sk, čo v prepočte predstavuje sumu 1327,76 Eur. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť túto pôžičku v 12-tich mesačných splátkach stanovených v zmluve. Z prehľadu platieb nie je sporné, že prvú splátku žalobkyňa zaplatila dňa 19.08.2008 vo výške 132,11 Eur, v tejto výške uskutočnila celkovo 8 platieb a dňa 20.10.2009 zaplatila sumu 702,40 Eur, čiže za obdobie od 19.08.2008 do 20.10.2009 zaplatila sumu 1640,38 Eur, rozdiel oproti poskytnutej pôžičke vo výške 1327,76 Eur predstavuje sumu 312,62 Eur. Súd mal za preukázané, že finančné prostriedky boli poskytnuté v rámci občiansko-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Zároveň konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odstavca 2 písmeno a), b), d) až j), k) a l) zákona č. 251/2001 Zb., pričom poskytnutý úver sa v zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona považuje z tohto dôvodu za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o poskytnutí pôžičky údaje v zmysle hore citovaného ustanovenia neobsahuje, tento údaj je iba súčasťou podmienok v zmluve o poskytnutí úveru, a to v tabuľke, ktorá nasleduje až po podpise účastníkov zmluvy, takže na tieto ustanovenia nemožno prihliadať. Podľa súdu nie je sporné, že úver bol poskytnutý

bez úrokov a poplatkov a ak žalobkyni bol poskytnutý vo výške 1327,76 Eur, mala vrátiť túto sumu žalovanému. Nie je sporné, že žalovanému žalobkyňa vrátila sumu o 312,60 Eur viac, pričom žalovaný takého plnenie prijal bez právneho dôvodu, a preto na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Keďže žalovaný v priebehu konania pred prvostupňovým súdom vzniesol námietku premlčania, súd sa touto námietkou zaoberal s poukazom na ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Dospel k záveru, že s prihliadnutím na posledné plnenie zo strany žalobkyne, ktoré bolo vykonané dňa 20.10.2009, 3-ročná objektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 20.10.2012, pričom žalobkyňa podala žalobu rok po uplynutí premlčacej lehoty, a to dňa 16.12.2013 na súd. Vzhľadom na vznesenú námietku žalovaného, súd mal za dokázané, že nárok žalobkyne je premlčaný, a preto ho nemohol priznať s prihliadnutím na ust. § 100 OZ a žalobu v plnom rozsahu zamietol. K námietke žalobkyne, ktorá poukazovala na 10-ročnú premlčaciu lehotu s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktorý zastáva názor, že dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/81/2011) uviedol, že tento rozsudok nie je pre rozhodovanie Okresného súdu v Žiari nad Hronom záväzný. Poukázal na to, že ak zákonodarca sankcionuje poskytovateľa úveru za nedodržanie podstatných náležitostí zmluvy tým, že sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, prichádza tak poskytovateľ úveru o výrazné finančné prostriedky, preto je nelogické tvrdiť, že neuvádzanie ročnej percentuálnej miery nákladov je úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Platí domnienka znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá je nevyvrátiteľná. Aj o žalobkyni platí, že musela mať vedomosť, že úver je bezúročný, a preto úroky a poplatky platiť nemusela, ak tak urobila, vyvracia to jej tvrdenie o úmysle žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru súdu podmienka pre uplatnenie 10-ročnej premlčacej lehoty v tomto prípade splnená nie je. Keďže objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia je 3-ročná, žalobkyňa podala žalobu po uplynutí tejto lehoty. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ktorý mal úspech vo veci, priznal súd náhradu trov za 3 úkony právnej služby vo výške po 24,90 Eur + režijný paušál, pričom trovy právneho zastúpenia vyčíslil podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Zároveň priznal advokátovi aj cestovné za použitie osobného motorového vozidla vo výške 96,09 Eur za cestu Poprad - Žiar nad Hronom a späť a náhradu za stratu času cestou, spolu za 8 polhodín po 13,40 Eur a 20% DPH, celkovo trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 363,59 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa, zastúpená Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove zo dňa 15.08.2014, v ktorom namietala, že prvostupňový súd návrh zamietol s odôvodnením, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného je nárok premlčaný, a preto ho nemožno priznať a z týchto dôvodov žalobu zamietol. V konaní bolo poukazované, že zo strany žalovaného sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, čo zakladá 10-ročnú premlčaciu dobu, pričom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/81/2011. Prvostupňový súd sa nestotožnil s názorom, že zo strany žalovaného sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalovaný ako poskytovateľ služby mal zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere, pričom podľa názoru prvostupňového súdu sa nejedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, keď žalovaný neuviedol do zmluvy podstatné náležitosti a úver je bez úrokov a poplatkov s poukazom na to, že zákonodarca ho sankcionuje a poskytovateľ prichádza o výrazné finančné prostriedky. Práve v tomto prípade aj napriek tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov, sa žalovaný bezdôvodne obohatil prijatím plnenia bez právneho dôvodu a z jeho strany sa jedná o jednoznačný úmysel a nie je správny názor súdu prvého stupňa, že žalovaný ako poskytovateľ prichádza o výrazné finančné prostriedky, keď práve ich získal plnením z neplatného právneho úkonu. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že žalobkyňa mohla vedieť o tom, že úver je bez úrokov a bez poplatkov a tieto nemusela platiť. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 9/2012, podľa ktorého „kým rešpektovanie princípu ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov v realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov (akým je v danej veci

zákon o bankách) zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Má za to, že súd prvého stupňa pokiaľ uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/81/2011 nie je pre neho záväzným, mohol vo svojom odôvodnení uviesť, prečo sa s rozsudkom Krajského súdu Prešov nestotožňuje. Poukázala aj na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach, z ktorých vyplýva, že zo strany veriteľov dochádza k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, čo zakladá 10-ročnú premĺčaciu dobu. Rovnako podala žalobkyňa odvolanie aj voči výroku o trovách konania, keďže má za to, že právny zástupca žalovaného zastupuje vo viacerých totožných veciach na súdoch v SR, pričom jeho vyjadrenia sú šablónové a rovnaké pri všetkých konaniach. Spochybnila účelnosť právneho zástupcu na pojednávaní a jeho cestu z Popradu do Žiaru nad Hronom, keď sám vedel, že vo veci už nebude vykonávané žiadne dokazovanie a súd rozhodne na základe písomných podkladov. Má za to, že priznaná výška trov právneho zastúpenia je neadekvátne a navrhla, aby odvolací súd rozsudok v časti trov konania zrušil. Rovnako navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil na konanie prvostupňovému súdu.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalobkyňa proti prvostupňovému rozsudku okrem hore uvedeného odvolania podala aj odvolanie podané prostredníctvom JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom Advokátska kancelária Lučenec, J. Kráľa 5/A podaním zo dňa 27.08.2014, v ktorom odvolaní sú uvádzané v podstate zhodné námietky ako v hore uvedenom odvolaní žalobkyne.

Žalovaný k odvolaniu žalobkyne v písomnom vyjadrení poukázal na to, že nakoľko vzniesol námietku premĺčania - právo na údajné vydanie bezdôvodného obohatenia sa premĺčalo v dôsledku márneho uplynutia objektívnej 3-ročnej premĺčacej doby, teda bez ohľadu na začiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby. Poukázal aj na skutočnosť, že došlo aj k uplynutiu 2-ročnej premĺčacej doby, pričom neobstojí tvrdenie žalobkyne, že sa žalovaný na jej úkor údajne obohacuje, keďže sa o tomto žalobkyňa dozvedela až v mesiaci máj 2013, a teda že nárok premĺčaný nie je s poukazom na znenie § 107 ods. 2 OZ - že neuplynula ešte subjektívna 2-ročná premĺčacia doba, od kedy sa žalobkyňa ako dotknutá osoba dozvedela o skutočnosti, kto sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje, pretože žalobkyňa začala plynúť subjektívna premĺčacia doba od kedy začala plniť jednotlivé splátky a vzhľadom k tomu je jej nárok premĺčaný. Nesúhlasí s názorom žalobkyne, že súd prvého stupňa kladie na žalobkyňu ako spotrebiteľku vysoké požiadavky informovanosti, bdelosti a znalosti, nakoľko žalobkyňa mala jednoznačne a zrozumiteľne vopred prístupné základné objektívne informácie o ponúkanom finančnom produkte a podľa svojich subjektívnych potrieb bola schopná posúdiť buď výhodnosť alebo nevýhodnosť pre svoju osobu. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazovala na 10-ročnú premĺčaciu lehotu, nakoľko zo strany žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, a to z dôvodu, že predmetné náležitosti danej zmluvy sa v nej nenachádzajú, resp. ich žalovaný v nej vôbec neuviedol, prvostupňový súd sa s predmetným tvrdením navrhovateľky správne vyrovnal. Poukázal na to, že v 10-ročnej premĺčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premĺči vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí už existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by teda, keby povinný získal bezdôvodného obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Ak nie sú splnené podmienky na 10-ročnú premĺčaciu dobu, platí 3-ročná objektívna premĺčacia doba, ktorá v súdnej veci uplynula. Domnienka podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná, týka sa aj žalobkyne, že v čase uzatvárania zmluvy v zmysle uvedenej domnienky teda musela vedieť, že úver je bezúročný, a preto nemusela žalovanému ani tieto úroky a poplatky platiť. Na základe toho sa vyvracia jej tvrdenie o úmysle žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Má za to, že nárok žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodný, a to z dôvodu, že je premĺčaný uplynutím objektívnej aj subjektívnej premĺčacej doby v zmysle § 107 ods. 1, 2 OZ. Ohľadom trov žalovaného poukázala žalobkyňa na ust. § 150 ods. 2 O.s.p. s tým, že súd má možnosť trovy konania neprimerané voči pohľadávke nepriznať alebo ich náhradu znížiť, žalovaný uvádza, že v súdnej veci trovy nespĺňajú podmienku neprimeranosti voči pohľadávke, nedochádza k situácii, že trovy sú niekoľkonásobne vyššie ako pohľadávka. Navrhol preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ust. § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a zároveň odvolanie žalobkyne zo dňa 27.08.2014 podané prostredníctvom JUDr. Andreja Cifru,

advokáta, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec odmietol podľa § 218 ods. 1, písm. b) O.s.p.

Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vysloveným v napadnutom rozhodnutí, pričom odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, ktorým sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Námietky žalobkyne uvedené v odvolaní, ktoré smerujú k nesprávnemu posúdeniu objektívnej premlčacej lehoty, ktorá podľa názoru žalobkyne je 10-ročná vzhľadom k tomu, že u žalovaného sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, nepovažuje odvolací súd za prijateľné. S námietkami navrhovateľky, ktoré boli uvedené už v rámci prvostupňového konania, sa okresný súd vysporiadal, čo vyplýva aj z odôvodnenia jeho rozhodnutia. Žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadnu podstatnú skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesno-právnom postupe prvostupňového súdu alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia. Okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. správne a svoje rozhodnutie aj podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil. Prvostupňový súd mal za to, že v súdnej veci nie je možná aplikácia 10-ročnej objektívnej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako sa toho dožadovala v konaní žalobkyňa, s prihliadnutím na plnenia vykonané zo strany žalobkyne mal za to, že objektívna 3-ročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia s prihliadnutím na podanie žaloby na súd uplynula a žalobkyňa podala žalobu rok po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej lehoty. Súd mal nepochybne za preukázané, že u žalovaného vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok vo vzťahu k náležitostiam zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania je potrebné konštatovať, že zmluva sa považuje za zmluvu bez poplatkov a bez úrokov, pričom tým, že žalobkyňa uhradila žalovanému vyššiu sumu ako bol poskytnutý úver, došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného. Odvolací súd k najzásadnejšej námietke uvedenej žalobkyňou v odvolaní uvádza, že aj odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom prvostupňového súdu, ktorý spočíva v tom, že nárok žalobkyne je premlčaný z dôvodu uplynutia objektívnej 3-ročnej premlčacej lehoty, a preto ho súd žalobkyňi nemohol priznať, v dôsledku čoho žalobu žalobkyne zamietol. V 10-ročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Podmienky na 10-ročnú premlčaciu dobu nie sú splnené a platí 3-ročná objektívna premlčacia doba aj v prípade, keď povinný získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou, pričom však žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by žalovaný mal úmysel k bezdôvodnému obohateniu sa vo vzťahu k plneniu vyplývajúcej zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania a žeby tento úmysel existoval už v čase získania bezdôvodného obohatenia. V konkrétnom prejednávanom prípade žalobkyňa už v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí pôžičky bola oboznámená s výškou úveru a zaviazala sa tento zaplatiť veriteľovi o zvýšenú sumu v 12-tich mesačných splátkach. Dohodnuté splátky žalobkyňa (aj keď nepravidelne) plnila. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že do 15.05.2009 zaplatila v mesačných splátkach čiastku 924,77 Eur a z dôvodu, že od žalovaného mala žalobkyňa v danom období poskytnutých viac úverov, pričom žalovaný jej navrhol možnosť, že všetky úvery budú zahrnuté do jedného úveru č. XXXXXXXX zo dňa 20.10.2009, pričom z uvedenej konsolidačnej pôžičky bola prevedená suma 702,40 Eur na doplatenie pôvodnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. Odvolací súd uvádza, že k preukázaniu úmyslu na strane žalovaného nepostačuje len tvrdenie, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy neuviedol do zmluvy RPMN. Žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa s právnymi predpismi, teda mala možnosť nedovolené úroky, či poplatky nezaplatiť. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru (nález Ústavného súdu SR z 26.04.2013 č. k. IV.ÚS 554/2012-35) a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného, ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo 882/2006 z 24.06.2008). Rozhodnutia iných všeobecných súdov, na ktoré poukazovala žalobkyňa v konaní, nie sú pre okresný, ani odvolací súd záväzné, ak sa naviac okresný, ani odvolací súd s právnymi závermi tam uvedenými nestotožňuje z vyššie uvedených dôvodov.

Odvolací súd poukazuje ďalej na to, že až v konaní o návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, súd konštatoval, že zmluva o úvere, ktorú uzavreli účastníci konania a ktorá bola predmetom posúdenia okresným súdom, je zmluvou, ktorú je potrebné považovať za zmluvu, z ktorej vyplýva povinnosť zaplatiť poskytnutý úver bez poplatkov s prihliadnutím na ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., pričom súd správne konštatoval, že poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd poukazuje na to, že len všeobecný súd môže zodpovedať

v občianskom právnom konaní otázku, či v prejednávanej veci došlo alebo nedošlo k bezdôvodnému obohateniu a až následne môže posúdiť otázku premlčania tohto nároku. Súd je teda oprávnený i na zodpovedanie otázky, či konkrétnu zmluvu o úvere možno alebo nemožno považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, a to v dôsledku vykonaného dokazovania a posúdenia konkrétnej zmluvy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v konaní v súdnej veci nebolo preukázané, že by sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil a z tohto dôvodu bolo potrebné s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania posudzovať objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v trvaní 3 rokov tak, ako správne vykonal právne posúdenie prvostupňový súd. Úmyselné bezdôvodné obohatenie v konaní preukázané nebolo. Odvolací súd poukazuje na to, že základným inštitútom premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov tak, aby v primeraných dobách svoje práva (nároky) uplatnili a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok, že súd nárok nemôže priznať aplikujúc ust. § 100 ods. 1, tretia veta Občianskeho zákonníka, preto z dôvodu vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd v súlade s ust. § 219 O.s.p. rozsudok okresného súdu z hore uvedených dôvodov potvrdil.

Vo vzťahu k výroku odvolacieho súdu, ktorým odvolanie žalobkyne zo dňa 27.08.2014 podané prostredníctvom JUDr. Andreja Cifru, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec odmietol, odvolací súd uvádza, že preskúmaním veci zistil, že žalobkyňa podala na Okresný súd Žiar nad Hronom žalobu dňa 16.12.2013 (zastúpená Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove) a zároveň k žalobe pripojila aj plnomocenstvo zo dňa 25.11.2013, ktorým splnomocnila na zastupovanie a vykonávanie všetkých právnych úkonov toto občianske združenie. Prípustnosť zastúpenia žalobkyne Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove je daná v zmysle § 26 ods. 5 O.s.p. Následne z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie v konaní pred súdom aj JUDr. Andreja Cifru, advokáta, na základe všeobecnej plnej moci zo dňa 12.02.2014, pričom z obsahu spisu žiadnym spôsobom nevyplýva, že by odvolala plnú moc na zastupovanie pre Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí ak ide o zastúpenie podľa § 25. Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne používať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom, prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Z hore uvedeného vyplýva, že žalobkyňa ako účastníčka konania sa v konaní dala zastupovať zástupcom v zmysle § 26 ods. 5 O.s.p., pričom následne do spisu doložila aj všeobecnú plnú moc pre zastupovanie advokáta v zmysle § 25 O.s.p. S prihliadnutím však na ust. § 24, veta tretia O.s.p., podľa ktorého v tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu, vzhľadom k tomu, že ako prvého si za zástupcu zvolila zástupcu v zmysle § 26 ods. 5 O.s.p., nemohla mať ako účastníčka konania súčasne zvoleného viac ako jedného zástupcu, pričom odvolanie plnej moci pre Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo spisu nevyplýva. Z týchto dôvodov nebolo možné prihliadnuť na predloženú všeobecnú plnú moc pre JUDr. Andreja Cifru, advokáta, keďže v tej istej veci môže účastník konania mať len jedného zvoleného zástupcu. To však neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25 O.s.p. (zastúpenie advokátom), keď v súlade s ust. § 25 si účastník konania môže zvoliť viacerých advokátov. Nemožno si však zvoliť jedného všeobecného splnomocnenca a zároveň advokáta tak, ako to bolo v súdnej veci. Vzhľadom na hore uvedené, keďže žalobkyňa podala odvolanie prostredníctvom splnomocneného zástupcu, a to Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a následne prostredníctvom advokáta JUDr. Andreja Cifru, odvolací súd odvolanie podané žalobkyňou prostredníctvom advokáta v zmysle § 218 ods. 1, písm. a) O.s.p. odmietol, keďže nemohol na zastupovanie žalobkyne týmto advokátom z hore uvedených dôvodov prihliadať. Odvolací súd uvádza, že týmto postupom nedošlo k odňatiu možnosti žalobkyne konať pred súdom, keďže odvolanie podané žalobkyňou prostredníctvom jej splnomocneného zástupcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, ktoré je obsahovo zhodné s odvolaním žalobkyne podané prostredníctvom advokáta JUDr. Andreja Cifru, posúdil a po preskúmaní odvolacích dôvodov

žalobkyne v rámci odvolacieho konania rozhodol o tomto odvolaní žalobkyne tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., postupujúc podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. Odvolací súd uvádza, že v písomnom vyjadrení právny zástupca žalovaného uplatnil trovy odvolacieho konania, tieto však nevyčíslil ku dňu vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Vzhľadom k tomu súd vyhlásil rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške ako budú tieto vyčíslené v písomnom vyhotovení tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalovaného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. Sv. Egidia 93, 058 01 Poprad, a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozhodnutie bolo verejne vyhlásené. Keďže však žalovaný v zákonom stanovenej lehote do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčíslil náhradu trov konania, pričom žalovanému ako to vyplýva z obsahu spisu by prináležala len náhrada trov konania z titulu právneho zastúpenia žalovaného v odvolacom konaní, odvolací súd postupoval podľa § 151 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takémuto účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže v podanom odvolaní žalovaný uplatnil náhradu trov konania, avšak tieto trovy konania v zákonom stanovenej lehote nevyčíslil a súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania, odvolací súd rozhodol, že náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva, keďže v rámci odvolacieho konania tomuto okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevznikli, pričom trovy právneho zastúpenia si nevyčíslil. Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.